

1881-05-03

AFSENDER

Niels Skovgaard

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Sæbygård

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Caroline Jensen
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 18 nr. 5
Mappe 18 nr. 5a

DOKUMENTINDHOLD

Niels Skovgaard skriver om Joakims inspiration fra franske malere. Han nævner værket Forårsfåreklipping på Lolland.

TRANSSKRIFTION

Mappe 18 nr. 5 og 5a

Sæbygård den 18 3. Mai 81

Kjære Joakim!

Tak for Dit brev, som nu har ligget og ventet på svar i en tid som det er svimlende at tænke på. Som Du ser er jeg på Sæbygård, jeg kom i går; idag regner det, og derfor ser jeg nu at klare min gæld. I København havde jeg nu for resten så gruelig travlt, jeg sad malede og malede på mit aftenbillede, men det blev aligevel slet ikke færdigt, og den sidste dag jeg malede på det, opdagede jeg til min store sorg, at det var blevet temmelig sort.

Caroline Jensen skal have bryllup i den første uge af Juli, vi må ganske bestemt (jeg har talt med faster derom) give en brudegave; det var jo bedst om vi slog os sammen, synes jeg; om at lave [male] noget kan der for mit vedkommende aldeles ikke være tale, og jeg bilder mig ind at Du heller ikke gærne vil i lav med det, det behøver vist heller ikke at være så storartet.

Ser Du nu havde jeg regnet ud, at Du så rart kunde hitte noget

[Det var dog en aldeles dejlig tur fra Jyderup og hertil, men Du har jo været ved Dønnerup, og det er jo der i egnen, ved Bromølle X

-2-

[X har Du vel ikke været, der var brilliant]

i den herlige stad Paris, så kan Du også få en brilliant lejlighed til en gang at tilfredsstille Din købelyst, der jo, hvis man skal tro Dine breve, sætter Dig i store fristelser. Du kan jo nok indse, at jeg her ude på Sæbygaard ikke kan tage mig af den sag, derfor beder jeg Dig derom, det vil såmænd også interessere hende meget mere, når det er købt i Paris, end når det er fra København. Vær nu rar og klar de ærter efter bedste evne, jeg giver Dig komplet frie hænder. Det er jo i grunden dumt, nu, så længe efter at Dit brev er skrevet,

at tale mere om fåreklippingen og franskeriet, men jeg kan ikke lade være, jeg er nemlig i vinter næsten kommet mere for bort fra dette, end jeg tidligere var, og Dit billede gav unegtelig også et puf i den retning; Jeg synes nemlig at der gjalt om det, det samme som der gjælder om det

meste af hvad de franskpåvirkede danske maler,

-3-

og det er, at det ser ud som om der var [bliver] stræbt nok så meget efter at ligne den eller den, eller om man vil de eller de for dygtige franske malere, [som] efter at ligne naturen, og det er så harmeligt; for selv om franskmændene ligne naturen meget, så bliver dette dog kunst på anden hånd, og den er, selv dygtig udført, temmelig interesseløst. Du slår flere gange på, at der er ting i Din første fåreklipping, som er dårligere eller ligeså gale, for eksempel træerne, som i Din sidste, det har Du naturligvis, på en vis måde også ret i;X [Du ved også, at jeg aldrig har syntes om træerne], men de var ikke rå, og man følte, at når de ikke var bleven bedre, så var det fordi, Du ikke havde kunnet magte dem; i det sidste er det ligesom der var opgivet, at få noget rigtig godt og kønt ud af det, og kun lagt an på smældet. Det er egentlig lidt pretangsjøst? (dette er vist forfærdeligt stavet), og det var der ikke spor af i det første, ikke det mindste, og det ærgrer (at det er i det sidste, og ikke at det manglede i det første).

-4-

Du skriver: "Du har megen ret i at luften er rå, men mig morede denne behandling mere end den afglattede oliefarve jeg tidligere har villet kalde skyer", dette synes jeg er en forfærdelig sætning, dersom Du virkelig mener det, men det tror jeg nu ikke Du gør, for deri synes jeg er udtalt en så løsagtig kunstanskuelse, en foragt for vederhæftighed og ærlig stræben; Du siger dermed, at da Din tidligere besværlige måde, i hvilken Du gjorde Dig umage, endnu ikke har ført til noget godt resultat, så er det for kedeligt at blive ved, til Du har overvundet det glatte, og kan få det til at ligne virkelig luft, Du vil hellere, det er morsommere, (NB for det går lettere) lave noget genialt svineri; det gør jo aldeles ingen ting at det er rå, men er det glat, er [1] det [2] komplet forkasteligt. Dette, som jeg [finder] står i den siterede sætning, er det samme som jeg synes billedet sagde, men jeg kan ikke hverken tro at Du mener sætningen eller billedet, dertil har Du skam før arbejdet for oprigtigt. Det var morsomt om vi kunde træffes i København, men det er vel næppe rimeligt, da jeg vist næppe bliver

-5-

[Mappe 18 nr. 5a]

så tidligt færdig her, som [det lader til] Du tænker på at komme til København. Følges Du med Viggo Pedersen? Du tager vel til Sverrig så snart Du kommer hjem? Dersom Du rejser fra København inden jeg

kommer dertil, så må Du endelig lægge, hvad Du har malt i Paris, sådan at jeg kan få fat i det, Du kan jo nok begribe at jeg er spændt på Daniel. Hør! hvor fru Anker dog er flink, hendes lille billede, som der er en tegning af i kataloget, er dog ganske yndigt; men hun har nu lært grumme meget af Johansen, dog ligner dette billede ham ikke slet så meget, som den pastel i julen og et andet [på udstillingen], der for resten er mindre godt i sammenligning med de andre.

Din tegning til Kunstforeningen er ikke kommet, så den må velsagtens være gået tabt.

Jeg måtte tage 200 kr. hos dig, og ligdan hos mig selv, og lægge til Huset, da dets beholdning ikke kunde holde ud til flyttedag. Onkel Kristian gav mig til Dig 9 kr i rente, dem brugte jeg til at betale Din skattebillet, der akkurat lød på 9 k, med. Bejsel bad mig sælge Sandbergs franske

-6-

læsebog, til en af hans elever, da den er udsolgt; det gjorde jeg for 50 Øre, jeg viste ikke, hvad jeg skulde forlange, og han vilde have, at jeg skulde sige prisen; den var jo ikke pæn, men dersom du synes det var for lidt, så skal jeg betale dig noget, for den tid jeg har brugt den; Du brød Dig vel ikke om at beholde den, så du er vel ikke ked af det, jeg måtte jo handle på egen hånd. De 50 Øre ligger i husets pengekasse. Den sedel Du gav mig ved afrejsen, fandt jeg forleden, efter lang tids forsvinden, og så da, at der var et par ting jeg ikke har besørget, [?Doberh] har jeg ikke betalt, men derimod ladet ham gøre lidt mere arbejde, og forgylderer har jeg vist ikke heller betalt, jeg kan skam ikke huske det, men nogen regning fra ham kan jeg ikke finde, så jeg har vel sagtens ikke, dog er det måske ikke hvert at Du gjør det, for regningen kunde jo muligvis ligge hos mig selv, der har jeg ikke set efter; det vil sige Du skal ikke bede ham om regning, kommer han derimod selv og presenterer den, så er det jo nok rigtigt. Niels.

I kanten af brevet står: Blindrammen til fåreklipningen har jeg betalt, den skylder Du mig for, men jeg kan ikke huske hvor meget det var, jeg er et fæ.

Du skriver, Du har megen ret i at lufte
er ro, men Dig morder denne behandling
mere end den afplagede tilfælde jeg tidligere
har alle helle sages, disse synes jeg
en en forferdelig sætning, dersom Du
virkelig mener det men det tror
jeg nu ikke du gift, for deri synes jeg
er udtalt en så foragtlig kundskabsfuld
en foragt for vedskæftighed og
ærlig stræben, Du siger jo derud, at
de Din tidligere bevrøgele mætte,
brevet Du gjorde Dig umage, endnu
ikke har fort til noget godt resultat
så er det for beddeligt at blive ved,
til Du har overvundet det glatte, og
kan få det til at ligne virkelig luft
Du vil hellere, at er morsommere,
(N. for at gå lettere) have noget pænt
sæveri, det gift jo aldeles ingen
ting at det er råt, men er det glat
det er komplet forfærdeligt. Dette
som jeg ^{hader} i den sitende sætning,
er det samme som jeg synes lilledt
sagde, men jeg har ~~ikke~~ kræfter
tro at Du mener sætningen eller
lilledt, dertil har Du skam for
arbejd for oprigtigt. Det var
morsomt om vi kunde trafles i
Kjøbenhavn, men det er vel næppe
vineligt, da jeg vist næppe bliver

Stabygård, den 183. Mai 81.

Hydre foetus.

[illegible]

X Men den hvelige stadt Paris, sa' kan
Da ogsaa fa' en brilliant ligheds-
til engang at tilfredsstille Din Kæle-
lyst, der jo, hvis man skal tro Dine
breve, sætter Dig i store fristelser.
Du kan jo nok indse, at jeg her
nok paa Slabygaard ikke kan tage
mig af din sag, derfor beder jeg
Dig derom, det vil sa'mand ogsaa
interessere, kunde meget mere, naar
det er købt i Paris, end naar det
er fra Kjøbenhavn. Lad nu var
og blev de arter efter bedste evne,
jeg giver Dig komplet frie hændes.
Det er jo i grunden dumt, nu, sa'
lange efter at Dit bres er skrevet,
at tale mere om farveligningen
og franskeret, men jeg kan ikke
lade være, jeg er nemlig i vinter
næsten kommet mere for bort fra
dette, end jeg tidligere var, og Dit
billede gav uuegtelig ogsaa et puff
i den retning; jeg synes nemlig at
der gjælder om det, det samme som
der gjælder om det meste af hvad
de frakkeprævede danske maler,

og det er, at det ser ud som om
der bliver stræbt nok sa' meget efter
at ligne den eller den, eller om
man vil de eller de ~~de~~ dygtige
franske maler, som, efter at ligne
naturen. Og det er sa' besnæsnings-
fuld, selv om franskmændene ligne
naturen meget, sa' bliver dette dog
købt paa anden ha'nd, og den
er, selv dygtig nok, temmelig
interesseløs. Du skal flere gange
pa', at der ligger i din første farveligning,
som er dærligere eller ligesaa gale,
for eksempel træerne, som i Din sidste,
det har Du naturligvis, paa en vis
maade ogsaa ret, men de var
ikke ra', og man følte, at naar
de ikke var blevet bedre, sa' var det
fortvi, du ikke havde kunnet magte
dem, ~~for~~ i det sidste, at det ligeledes
der var opgjort, at fa' noget rigtig
godt og købt ud af det, jeg kan langt
om paa smakkelt. Det er egentlig
lidt ~~trøtt~~ proslangt, og det var det
ikke for at, det første, ikke
det mindste, og det ærgres NB.
(at det er i det sidste, og ikke at det
mangler i det første)

sa° tidligt færdig her, ^{det lader til} som Du tænker
på at komme til København.
Følges Du med Viggo Petersen?
Du tager vel til Sverige så snart Du
kommer hjem? Dersom Du rejser
for København inden jeg kommer
dertil, så må Du endelig lægge, hvad
Du har smagt i Paris, sådan at jeg
kan få fat i det; Du kan jo nok
beskrive at jeg er spændt på Daniel.
Hori. hvor fru Anter dog er flink,
hendes lille billede, som der er
en tegning af i Kataloget, er dog
ganske yndigt; men hun har
nu lidt grumme meget af Johansen,
dog ligner dette billede ham ikke
slet så meget, som den frastil i jule
og et andet, ^{hå udsigt til jule} der forresten er mindre
godt i sammenligning med de andre.
Din tegning til Kunstforeningen er
ikke kommet, så den må vel sagtens
være gået tabt.
Jeg måtte tage 200 kr. hos Dig, og ligeså
hos mig selv, og lægge til huset, da det
beholdning ikke kunde holde ud til
flyttedag. Onkel Kristian gav
mig 50 kr. i rente, den brugte jeg til
at betale Din skattebillet, der akkurat lød
på 9 kr. med. Rejsel bad mig
om at sælge Sandbergs franske

SKOVGAARD-MUSEET

Marts 18. Nr. 50

læsebog, til en af hans elever, der den
 er udsolgt; det gjorde jeg for 50 Øre,
 jeg viste ikke, hvad jeg skulde forlange,
 og han vilde have, at jeg skulde sige
 prisen; den var jo ikke pæn, men
 dersom Du synes det var for lidt,
 så skal jeg betale Dig noget, for
 den tid jeg har brugt den; Du
 bed Dig vel ikke om at beholde
 den, så Du er vel ikke ked af det,
 jeg måtte jo handle på egen hånd.
 De 50 Øre ligger i husets pengekasse.
 Den seddel Du gav mig ved afregnen, fandt
 jeg forleden, efter lang tid forsvunden,
 og så da, at der var et par ting
 jeg ikke har bestrevet, Dobrot har jeg
 ikke betalt, men derimod læst ham
 gøre lidt mere arbejde, og forgyldelsen
 har jeg ~~ganske bestemt~~ ^{vist} ikke heller
 betalt; jeg kan sige ikke huske
 det, men ~~kan~~ nogen regning fra
 ham kan jeg ikke finde, så jeg
 har vel sagtens ikke, dog er det måske
 ikke ~~hævet~~ at Du giver det, for regningen
 kunde jo muligvis ligge hos mig selv,
 der har jeg ikke set efter; det vil sigt
 Du skal ikke bede ham om regning, kommer
 han derimod selv og ~~præst~~ præsenterer
 den, så er det jo nok rigtigst. Niels.
 Du ikke huske hvor meget det var.

Budestrømmen

til forældningerne

har jeg betalt; den afregner Du mig for men jeg

det er jo